

Γέρ. Ιερώνυμος Σιμωνοπετρίτης (1871 - 6/1/1957)· 60 χρόνια από την κοίμησή του (Αλέξανδρος Χριστοδούλου, Θεολόγος)

[/ Πεμπτούσια](#)

Παιδική ηλικία (1871-1888)

Ο Γέρων Ιερώνυμος γεννήθηκε στο χωριό Ρεΐζ- Δερέ της επαρχίας Κρήνης Μικράς Ασίας το 1871 από φτωχούς και ευσεβείς γονείς, τον Νικόλαο Διακογιώργη και την Μαρία.

Το χωριό του ήταν καθαρά χριστιανικό και βρισκόταν πέντε χιλιόμετρα βορειοανατολικά από τ' Αλάτσατα και δύομιση χιλιόμετρα από τη θάλασσα. Οι περισσότεροι κάτοικοι ήσαν γεωργοί και αμπελουργοί και προέρχονταν από την Κρήτη και την Πελοπόννησο.

Στη βάπτισή του έλαβε το όνομα Ιωάννης. Όταν πήγε στο σχολείο ήταν καλός μαθητής, ξεπερνούσε στην οξύνοια και φρόνηση τους συμμαθητές του, αφού για ένα μικρό διάστημα ο δάσκαλός του τον έστειλε να κάνει τον δάσκαλο σε κοντινή κωμόπολη, μόλις είχε τελειώσει το Δημοτικό.

Η εκκλησία του χωριού έγινε κέντρο της ζωής του. Εκεί εύρισκε ό,τι ζητούσε η ψυχή του. Τη χαρά και την ευλογία του Θεού, που χυνόταν πάνω του με τα μυστήρια, τις προσευχές, τις διακονίες. Αγαπούσε τις ιερές ακολουθίες, τους ιερείς, τους ψάλτες, τις αγρυπνίες, τα εξωκκλήσια. Βοηθούσε στο ψαλτήρι τους ιεροψάλτες και στο άγιο βήμα τους ιερείς. Από μικρός έδειχνε μεγάλος με τη σιωπή, τη σοβαρότητα και την ευλάβειά του.

Τέκνο φτωχών, από μικρός δοκίμασε την φτώχεια, που αργότερα, ως μοναχός, θεληματικά θ' ακολουθούσε πιστά. Πολύ λίγα γνωρίζουμε για τη ζωή της μικρής του ηλικίας. Η μητέρα του άφησε πάνω του ζωντανά αποτυπώματα της αγάπης της. Από αυτήν πρωτάκουσε τους βίους των αγίων, έμαθε να νηστεύει, να προσεύχεται, ν' αγαπά τον Θεό. Οι άγιοι νωρίς έγιναν φίλοι του. Όλο και περισσότερο τον έχαναν οι δικοί του, γνώριζαν όμως ότι θα τον βρουν στα εξωκκλήσια. Δύο φορές τον θεράπευσε ο Άγιος Δημήτριος. Μια όταν είχε φοβερούς πόνους στα πόδια και δεύτερη φορά όταν είχε ανεμοβλογιά. Και τις δύο φορές παρέμεινε 40 μέρες μέσα στο ναό του Αγίου νηστεύοντας.

Ένα βράδυ τον άκουσε η αδελφή του να λέει τους Χαιρετισμούς της Παναγίας. Το πρωί τον ρώτησε· «Ξέρεις τους Χαιρετισμούς; Όχι», της απάντησε. «Ε, τότε ευκαιρία να τους μάθεις», του είπε εκείνη. «Από επτά ετών γνώριζα τους Χαιρετισμούς απέξω», συνήθιζε να λέει αργότερα ο Γέροντας.

Η μεγάλη πίστη της μητέρας του φανερώθηκε πριν από τα τέλη της, όταν φόρεσε

το μοναχικό σχήμα, που από μικρή αγαπούσε· μετονομάστηκε Μελάνη. Ο αδελφός του έγινε μοναχός με τ' όνομα Μάξιμος· και οι τρεις αδελφές του μοναχές, Μαγδαληνή, Μελάνη και Κασσιανή. Οι δύο ήσαν έγγαμες πριν. Επίσης συγγενείς του ασπάστηκαν το αγγελικό σχήμα στο Άγιον Όρος και άλλοι σε Κοινόβια της Ελλάδος.

Σε ηλικία δώδεκα ετών πηγαίνει στη Χίο, στον περίφημο διακριτικό Γέροντα άγιο Παρθένιο, μαζί με άλλους τρεις νέους. Ο Γέρων ήταν σκυφτός και καλυμμένος όλος, ώστε να μη φαίνεται καθόλου ούτε η σάρκα του προσώπου και των χεριών του. Ζούσε σε σπήλαιο, δίπλα από μοναστήρι του οποίου ήταν κτίτορας, με μεγάλη άσκηση. Τους υποδέχτηκε καλώντας τους με τα ονόματά τους, παρ' ότι πρώτη φορά τους έβλεπε. Στον καθένα είπε το τί δρόμο θ' ακολουθήσει. Στον Ιωάννη με χαρά ανέφερε τη μοναχική του τελείωση.

Θα γράψει ο π. Ιερώνυμος αργότερα· «Κατά την εφηβική μου ηλικία σκεφτόμουν πώς θα μπορούσα να ευαρεστήσω τον Κύριο. Διάλεξα την καλή και θεάρεστη ζωή των μοναχών διότι αυτή ταιριάζει περισσότερο σ' αυτόν που με ευλάβεια και υπακοή ακολουθεί τον Κύριο, ο οποίος λέει: «Δεύτε προς με πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι καγώ αναπαύσω υμάς». Και αφού πήρα την πατρική ευλογία και ευχή των γονέων και φυσικά τον Σταυρό του Κυρίου ως όπλο ακαταμάχητο, πήγα στο Άγιον Όρος του Άθω ως περισσότερο κατάλληλο και σύμφωνο στον θεοφιλή σκοπό και απόφασή μου».

Ο πατέρας του τού ευχήθηκε: «Να πας και να μη ξανάρθεις». Και αυτό το είπε γιατί μερικοί συνήθιζαν μετά από λίγο να επιστρέφουν στις πατρίδες τους. Ήθελε αυστηρό ο πατέρας τον γιό του.

(συνεχίζεται)